

Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-005
назди Институти фалсафа, сиёсатшиносӣ
ва ҳуқуқи ба номи А. Баҳоваддинови
Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон
(734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш.
Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 33)

Такризи

муқарризи расмӣ, номзади илмҳои сотсиологӣ Назирова Марҳамат Назаровна ба диссертатсияи Муҳаммадқодири Начмуддин дар мавзуи “Масъалаҳои таҳсилоти динӣ дар давлати дунявӣ (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои сотсиологӣ аз рӯи ихтисоси 22.00.04 – Сохтори иҷтимоӣ, ниҳодҳо ва равандҳои иҷтимоӣ

Мубрамияти мавзуи диссертатсия. Рисолаи илмии тақризшавандаи унвонҷӯй Муҳаммадқодири Начмуддин ба яке аз масъалаҳои муҳимми иҷтимоии ҷомеаи муосири Тоҷикистон – таҳсилоти динӣ бахшида шудааст. Тоҷикистон давлати дунявӣ мебошад ва ҳокимияти ҷамъиятию сиёсии кишварамон низ дар асоси принсипҳои дунявият ташкил карда шудааст. Аз ин сабаб, дар шароити кунунӣ таҳқиқу баррасии таҳсилоти динӣ, муносибати мувофиқи дин ва давлат, ҷустуҷӯи шаклҳои алоқамандӣ ва ба ҳам таъсиррасонии таҳсилоти динӣ ва дунявӣ аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ дорад.

Таҳсилоти динӣ як бахши раванди иҷтимоии шахс буда, барои аз як насл ба насли дигар гузаштани меъёрҳо ва арзишҳои динӣ мусоидат менамояд. Пас аз соҳибистиклол гардидани Ҷумҳурии Тоҷикистон таъсири ташкилотҳои динӣ ба ҳаёти иҷтимоӣ-фарҳангии ҷомеа афзуда,

дар фазои динии ҳаёти ҷамъиятӣ амсилаҳои гуногуни таҳсилоти динӣ бавучуд омаданд, ки иҷтимоишавии динии шаҳрвандон, махсусан, наврасону ҷавононро ба амал мебароварданд. Ташаккул додани сатҳу сифати таҳсилоти расмии динӣ барои пешгирии экстремизми динӣ дар ҷомеа мусоидат менамояд.

Аз ин рӯ, диссертатсияи Муҳаммадқодири Начмуддин дар ин самт қадами устувор буда, дорои аҳаммияти илмию амалӣ мебошад. Довталаби дараҷаи илмӣ зимни истифодаи асарҳои зиёди илмию таҳқиқотии олимони ватанию хориҷӣ ва тасвияти хулосаҳои худ кӯшиш ба харҷ додааст, ки вазъи таҳсилоти динӣ дар Тоҷикистон, аҳаммиёт ва дурнамои рушди онро мавриди таҳлилу барасӣ қарор диҳад.

Мақсад ва вазифаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ. Мақсади довталаби дараҷаи илмӣ аз навиштани ин диссертатсия муайян ва таҳлил намудани масъалаҳои таҳсилоти динӣ ва хусусиятҳои раванди иҷтимоишавии динӣ дар давлати дунявии Тоҷикистон ба ҳисоб меравад. Муаллифи диссертатсия барои расидан ба ин мақсади худ масъалаҳои таҳсилоти динӣ дар давлати дунявӣ, шаклҳои нави алоқамандии давлати дунявӣ ва ҷомеаи динӣ, асосҳои меъёрӣ-ҳуқуқии таҳсилоти динӣ дар давлати дунявии Ҷумҳурии Тоҷикистон, вазъи таҳсилоти динӣ ва дурнамои он дар шароити муосири ҷомеаи Тоҷикистон ва дигар масъалаҳои ба таҳсилоти динӣ алоқамандро таҳқиқ намудааст.

Муҳаққиқ бо далелҳои муътамад собит менамояд, ки дунявияти давлат маънои рад намудан ва аз ҳаёти иҷтимоӣ берун кардани динро надошта, балки дар асоси қонунҳои амалкунанда робита ва ҳамкориҳои давлат ва иттиҳодияҳои диниро ба роҳмондан аст. Дар давлати дунявӣ ягон дин новобаста аз шумораи тарафдоронаш дини давлатӣ ё расмӣ эътироф намегардад, баробарҳуқуқии ҳамаи шаҳрвандон новобаста аз муносибат ба дин таъмин карда шуда, барои фаъолияти озодӣ ҳамаи

иттиҳодияҳои динӣ ва субъектҳои динӣ шароити мусоид фароҳам оварда мешавад.

Муаллиф таҳсилоти расмии диниро аз таҳсилоти ғайрирасмии динӣ ҷудо намуда, қайд менамояд, ки таҳсилоти расмии динӣ имконият медиҳад, ки муҳассилин фанҳои дунявӣ муосирро низ омӯзанд. Омӯзиши илмҳои дунявӣ боиси ташаккулёбии шахсияти рӯҳониёни динӣ мегардад ва алоқамандии байни низоми таҳсилоти динӣ ва дунявӣ бештар мешавад. Дар натиҷа, рӯҳониёни динӣ ҳангоми шарҳ додани зуҳуроти динӣ ба донишҳои илмӣ ва мантиқ таъҷиб қарда, масъалаҳои диниро равшану фаҳмо шарҳ дода метавонанд. Довталаби дараҷаи илмӣ хеле ҳам хуб аз уҳдаи иҷрои вазифаҳои дар наздаш гузошта баромадааст ва объекту предмети таҳқиқотро дақиқ муайян намудааст.

Навгонии илмӣ таҳқиқоти мазкурро диссертант ба таври мушаххас муайян намудааст, ки ҳамаи онҳо аз диди илмӣ асоснок қарда шудаанд. Аз ҷумла:

1. Масъалаҳои таҳсилоти динӣ вобаста ба равишҳои мухталифи илмӣ, назарияҳои сотсиологӣ ва фарҳанги миллӣ мавриди таҳлилу баррасӣ қарор дода шуд. Аввалин маротиба бо равиши сотсиологӣ масъалаҳои таҳсилоти динӣ дар таълимоти сотсиологии классикони илми сотсиология таҳқиқ гардиданд.

2. Дар асоси омӯзиши маводи илмӣ-таҳқиқотӣ таҳаввулоти таърихӣ ҳамбастагӣ ва таъсири мутақобилаи дин ва дунявият бо далелҳои муътамад таҳқиқ гардидааст. Хусусиятҳои заминаҳои меъёрӣ-ҳуқуқии таҳсилоти динии шахрвандон баррасӣ шуда, шароитҳои ҳуқуқии рушди таҳсилоти динӣ дар ҷомеаи муосири Тоҷикистон нишон дода шуданд.

3. Аввалин маротиба масъалаҳои таҳсилоти динии Тоҷикистон бо далелҳои возеҳ баррасӣ гардида, вазъи кунунӣ, машкилот ва дурнамои рушди таҳсилоти динӣ дар давлати дунявӣ Тоҷикистон мавриди

таҳлили амиқи илмӣ қарор гирифтанд. Собит карда шудааст, ки маҳз таҳсилоти босифати динии расмӣ ва давлатӣ ҷаҳонбинии солими динии шаҳрвандонро ташаккул медиҳад.

4. Аз таҳлили натиҷаҳои тадқиқоти сотсиологӣ маълум гардидааст, ки аҳоли ба дин ва масъалаҳои таҳсилоти динӣ таваҷҷуҳи махсус зоҳир менамоянд. Муайян карда шудааст, ки рушди таҳсилоти динӣ ва диншиносии илмӣ дар Тоҷикистон омили муҳими пешгирии ифротгароии динӣ ба ҳисоб мераванд.

Дараҷаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия ба дастонида мушаххас ва асоснок буда, нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд, моҳияти диссертатсияи доктлалаби дараҷаи илмиро ифода менамоянд.

Сохтор ва мазмуни мухтасари диссертатсия. Диссертатсияи Муҳаммадқодири Начмуддин аз муқаддима, ду боб, шаш зербоб, хулоса ва рӯйхати адабиёт ва сарчашмаҳои илмии истифодашуда иборат мебошад. Ҳаҷми умумии диссертатсия 201 саҳифаро дар бар мегирад. Дар муқаддима мубраммияти мавзӯ, сатҳи омӯзиши масъала, ҳадаф ва вазифаҳо, объекти мавзӯ, асосҳои назариявӣю методологӣ, аҳаммияти назариявӣю амалии таҳқиқот ва нуқтаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳод шаванда оварда шудаанд.

Боби якум **“Асосҳои назариявӣ-методологии омӯзиши масъалаҳои таҳсилоти динӣ дар давлати дунявӣ”** ном дорад ва аз се параграф иборат мебошад, ки дар масъалаҳои динӣ дар ҷомеаи муосир, шаклҳои нави алоқамандии давлати дунявӣ ва ҷомеаи динӣ ва асосҳои меъриии ҳуқуқии таҳсилоти динӣ дар ҷомеаи муосири Тоҷикистон мавриди омӯзиш қарор дода шудааст.

Боби дуюм **“Хусусиятҳо ва тамоюлҳои таҳсилоти динӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон”** ном дошта, сабабҳои мушкилоту мураккабиҳои дар ин самт

ҷойдошта ва роҳу воситаҳои ҳалли онҳо мавриди таҳқиқ ва хулосабарорӣ қарор гирифтаанд.

Мазмуну муҳтавои диссертатсия бо мундариҷаи он мувофиқати комил дорад ва мантиқан ба ҳам алоқаманд буда, бобу зербобҳо аз ҷиҳати илмию услубӣ якдигаро пурра менамоянд. Довталаб масъалаҳои ба миёнгузоштаро пайдарҳам баррасӣ намуда, дар ин асос хулосаҳои дуруст баровардааст.

Яке аз муваффақиятҳои бузурги муаллиф дар таҳқиқи ин масъала аз он иборат аст, ки натиҷаҳои тадқиқотҳои сотсиологие, ки ба масъалаҳои таҳсилоти динӣ ва ифротгароии динӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон бахшида шудаанд ва ҳуди муҳаққиқ дар гузарондан ва таҳлили натиҷаҳои онҳо бевосита иштирок намудааст, баррасӣ гардидаанд. Диссертант дар асоси натиҷаҳои тадқиқотҳои сотсиологӣ барои ташаккул додани низоми таҳсилоти динӣ ва бартараф намудани ифротгароии динӣ як қатор тавсияҳои асоснокро пешниҳод менамояд.

Дар хулосаи диссертатсия фишурдаи тамоми масъалаҳои дар бобҳо ва параграфҳо таҳқиқшаванда ба таври мухтасар инъикос гардидааст. Хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда асоснок ва эътимоднок буда, натиҷаҳои диссертатсия аҳамияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоӣ доранд, инчунин истифодаи онҳо дар амалия нишон дода шудаанд. Диссертатсияи мазкур таҳқиқоти илмӣ дар соҳаи сотсиология маҳсуб ёфта, ба шиносномаи ихтисоси илмӣ, ба ихтисоси 22.00.04 – Сохтори иҷтимоӣ, ниҳодҳо ва равандҳои иҷтимоӣ мувофиқат мекунад.

Диссертатсия, бешубҳа, таҳқиқоти муस्ताқил ва баанҷомрасидаи илмӣ буда, дар сатҳи хуби идеявӣ назариявӣ навишта шудааст. Дар диссертатсия як қатор нуктаҳо ва тавсияву хулосаҳои ҷой доранд, ки онҳоро ҳамчун саҳми шахсии муаллиф дар таҳқиқи таҳсилоти динӣ арзёбӣ кардан мумкин аст. Андешаҳои муаллиф бо сарчашмаю таҳқиқотҳои илмӣ, таҳлил ва хулосабарорихо асос ёфтааст. Автореферат

ва мақолаҳои интишор намудаи довталаби дараҷаи илмӣ мазмуну мундариҷаи диссертатсияро ба пуррагӣ инъикос менамоянд.

Ҳамзамон бояд таъкид кард, ки бо вучуди сифатҳои мусбӣ, ки оиди онҳо сухан рафт, диссертатсия аз як қатор камбудихо ӯрӣ нест:

1. Ҳарчанд омилҳои иҷтимоии ба таҳсилоти динӣ таъсиррасонанда дар Тоҷикистон амиқ таҳлил гардидааст, аммо дар таҳқиқоти сотсиологие, ки вобаста ба мавзӯ гузаронида шудааст, назару ақидаҳои намояндагони гурӯҳҳои гуногуни динӣ, муассисаҳои таълимӣ ва мақомоти давлатӣ нисбат ба таҳсилоти динӣ баррасӣ нагардидаанд.

2. Қисми назариявии қори диссертатсионӣ бисёр хуб таҳлил карда шудааст, аммо дар зербоби аввали боби якум андешаҳои худӣ муаллиф хулосабандӣ нагардидаанд.

3. Забони илмии диссертатсия хело хуб аст, аммо дар матни ҷопии он баъзе аз ғалатҳои имлоӣ ва услубӣ роҳ ёфтаанд, ки ислоҳи он ба манфиати қор мебошад.

Бо вучуди ин, эродҳои мазкур аҳаммияти назариявию амалии диссертатсияи ба ҳимоя пешниҳодшударо кам намекунанд ва довталаби дараҷаи илмӣ ба мақсади қори таҳқиқотии худ гузошташуда ноил гардидааст.

Мувофиқати диссертатсия ба меъёрҳои муқарраргардида

Дар маҷмӯъ қори диссертатсионӣ асоси илмию таҳассусӣ дошта, дорои навоариҳои илмӣ ва натиҷаҳои эътимоднок мебошад. Маводҳои илмии нашргардидаи муаллиф мазмуни асосии қори диссертатсиониро инъикос менамояд ва аз ҷиҳати мазмун ва моҳияташ ба талабот ҷавобгӯ мебошад.

Мақолаҳои илмии нашрнамуудаи унвонҷӯ (11 мақола) аз ҷумла, 4 мақола дар маҷаллаҳои тақризшаванда, ки аз ҷониби ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон эътироф шудаанд, муҳтавои диссертатсияро ифода менамоянд.

Ҳамин тарик, барасмиятдарории диссертатсияи Муҳаммадқодири Начмуддин дар мавзуи “Масъалаҳои таҳсилоти динӣ дар давлати дунявӣ (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)” ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нисбат ба диссертатсияҳои номзадӣ ва бандҳои 31-33-и Низомномаи тартиб додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат мекунад ва муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои сотсиологӣ аз рӯйи ихтисоси 22.00.04 – Сохтори иҷтимоӣ, ниҳодҳо ва равандҳои иҷтимоӣ мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Назирова Марҳамат Назаровна – номзоди
илмҳои сотсиологӣ, муовини сардори
Раёсати таҳлили масъалаҳои иҷтимоии
Маркази тадқиқоти стратегии назди
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Назирова

Суроға:

Ҷумҳурии Тоҷикистон,
734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, х. Рӯдакӣ 89
Тел.: (+992) 918-42-91-84

“ 16 ” 02 2024

Имзои М.Н.Назироваро тасдиқ
менамоям, сардори шуъбаи кадрҳо,
корҳои махсус ва умумии
МТС назди Президенти ҶТ



Шодиева З.